

Austin Seven

Bentley Speed Six

Bugatti Type 13

Stutz Bearcat

szczególne – słynny **Austin Seven**, prosty i tani (kosztował tyle, co dobry motocykl z przyczepką), przez co stał się dostępny dla szerokiego kręgu nabywców. Pozostawał w produkcji przez długie 17 lat aż do wybuchu II wojny światowej, a wśród licznych jego wersji figurował również sportowy, dwumiejscowy roadster. Napędzany małym, 4-cylindrowym silnikiem o pojemności 747 cm³ i mocy 7,5 kW (10 KM) ustępował pod względem osiągnięć rasowym pojazdowi konkurencji, okazał się jednak na tyle udany, że prawa do jego produkcji nabyli Francuzi, Niemcy i Amerykanie, którzy wytwarzali go pod własnymi markami. Warto o nim pamiętać choćby dlatego, że na rynku

brytyjskim odegrał podobną rolę, jak Ford T na amerykańskim – zmotoryzował szerokie kręgi społeczne.

W 1921 pojawił się **Bugatti Type 13**, wywołując sporą konsternację wśród konstruktorów sportowych maszyn. Samochód z lekkim nadwoziem z otwartym dachem oraz mocnym silnikiem pozostawił konkurentów daleko w tyle, zajmując cztery pierwsze miejsca w Grand Prix Voiturettes. Zwycięstwo Bugatti mogło oznaczać koniec ery masywnych i ciężkich pojazdów startujących w wyścigach.

Auto wyposażono w czterocylindrowy silnik o pojemności 1,45 l, oferujący moc 40 KM (później zwiększono ją do 50 KM). Dwumiejscowe nadwozie o wa-

dze 490 kg dzięki lekkiej konstrukcji pozwalało szybko pokonywać zakręty i osiągać prędkość 150 km/h. W latach dwudziestych auta Bugatti wygrywały niemal wszystkie zawody, w których brały udział.

Odmianą koncepcyjną zaprezentował w 1926 roku brytyjski **Bentley Speed Six** ważący ponad dwie tony. Jego potężny, 6,5-litrowy silnik z dwoma gaźnikami, wysokowydajnym wałkiem rozrządu i stopniem sprężania wynoszącym 5,3:1 wytwarzał 180 KM (130 kW) przy 3500 obr./min. Wyścigowa wersja Speed Six dysponowała jeszcze mocniejszym silnikiem o stopniu sprężania 6,1:1 i mocą 200 KM (150 kW). Samochody Bentley Speed Six odnosiły sukcesy w wyścigach Le Mans w latach 1929 i 1930. Ettore Bugatti wyśmiewał je, nazywając ironicznie „najszybszymi ciężarówkami na świecie”.

W Stanach Zjednoczonych pierwszym sportowym samochodem był prawdopodobnie **Stutz Bearcat** produkowany w latach 1914-1925 przez Ideal Motor Car Company. Właściciel firmy, Harry Stutz – inżynier samouk i kierowca wyścigowy – osobiście testował każdy wyprodukowany egzemplarz. Rzędowy, 6-litrowy, 4-cylindrowy silnik Wisconson o mocy 50 KM (później 80 KM) wraz z 3-biegową skrzynią przekładniową pozwalał osiągać prędkość 128 km/h. Pedantycznie wysmakowane, otwarte nadwozie nie miało drzwi, a kierowcę przed deszczem i wiatrem chroniła jedynie mała, okrągła szybka w gustownej oprawie. ■

ROCKS®

poleca się na wiosnę!

rocks.pl